

वा० रा०

॥ ३७ ॥

॥ ३४ ॥ अवंगुमानः ॥ कतकस्तु ॥ १९ ॥ इतिरामाभि० वा० यु० विंशः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ महोदधेरंजलिं कृत्वा प्राङ्मुखो व
रप्रार्थनाय प्रतिशिश्ये शयनं कृतवान् ॥ १ ॥ २ ॥ मण्यादिमुक्ताप्रवरान्तानि भूषणानि येषुतैः ॥ परमनारीणां एकदारव्रतत्वेनेतरस्त्रीप्रसंगाभावादुत्तमधात्रीजनानां भुजैरने
कथास्नपनालंकरणादिकालेऽभिमृष्टं स्पृष्टं बाहुभिरित्यन्वयः ॥ ३ ॥ पुरस्तात्पूर्वबालसूर्यप्रकाशैरतिरक्तैश्चंदनैः कुंकुमैरितियावदित्यर्थः ॥ ४ ॥ शयने तत्काले सीतायाउ

नाघातयत्तदारामोश्रुत्वा तत्परिदेवितं ॥ वानरानब्रवीद्रामो मुच्यतां दूत आगतः ॥ ३४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० आ० यु० विंशः
सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततः सागरवेलायां दर्भा नास्तीर्य राघवः ॥ अंजलिं प्राङ्मुखः कृत्वा प्रतिशिश्ये महोद
धेः ॥ १ ॥ बाहुं भुजंगभोगाभमुपधायारिसूदनः ॥ जातरूपमयैश्चैव भूषणैर्भूषितं सदा ॥ २ ॥ मणिकांचनकेयूरमुक्ताप्रवरभूषणैः ॥
भुजैः परमनारीणामभिमृष्टमनेकधा ॥ ३ ॥ चंदनागरुभिश्चैव पुरस्तादभिसेवितं ॥ बालसूर्यप्रकाशैश्च चंदनैरुपशोभितं ॥ ४ ॥ श
यने चोत्तमांगेन सीतायाः शोभितं पुरा ॥ तक्षकस्येव संभोगं गंगाजलनिषेवितं ॥ ५ ॥ संयुगे युगसंकाशं शत्रूणां शोकवर्धनम् ॥ सुहृ
दां नंदनं दीर्घसागरांतव्यपाश्रयं ॥ ६ ॥ अस्य तावपुनः सव्यं ज्याघातविहृतत्वचं ॥ दक्षिणोदक्षिणं बाहुं महापरिघसन्निभं ॥ ७ ॥ गोसहस्र

प्रदातारं त्युपधाय भुजं महत् ॥ अद्य मे तरणं वाथ मरणं सागरस्य वा ॥ ८ ॥ तमांगेन शिरसा रामभुजापितेन शोभितं ॥ तक्षकस्य संभोगं शरीरं गंगाज
लेन निषेवितं स्थितगंगाजलमित्यर्थः ॥ अत्र गंगाजलस्थाने सीता गौरत्वात् पवित्रत्वाच्च ॥ ५ ॥ संयुगे शत्रूणां शोकवर्धनं ॥ युगसंकाशं युगवद्दीर्घं दीर्घं दीर्घकालं सुहृदां
नंदनं सुखप्रापकं ॥ सागरांतभूचक्रस्य व्यपाश्रयं प्रतिष्ठाभूतं ॥ ६ ॥ पुनः पुनः सव्यं मस्यता शरान्विसृजता ज्याघातेन विहृता त्वग्यत्र तीक्ष्णं सर्वभुजेभ्य उत्तमं गोसहस्रप्रदा
तारं दक्षिणं बाहुं भुजंतदवच्छिन्नं कूर्परादुपरिदेशो भुजइत्याहुः उपधाय दक्षिणः स्वयमधिशिश्ये इत्यन्वयः ॥ ७ ॥ पुनर्बाहुभुजशब्दप्रयोगः पूर्वस्य व्यवहितं याविशेषप्रतिपत्त्य
र्थः ॥ अद्य त्रिदिनमुपासनया प्रसन्नस्य सागरस्य प्रसादेन मे ससैन्यस्य तरणं वापि स्यात् ॥ ततः परमुपेक्षणे सागरस्य मत्तो मरणमेव स्यादिति धृतिकृत्वा निश्चित्येत्येति योजना ॥ ८ ॥

यु० कां०

॥ ३७ ॥